

Arrest

nr. 298 709 van 14 december 2023
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. KLAPWIJK
Paul Emile Jansonstraat 11
1050 BRUSSEL

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Cubaanse nationaliteit te zijn, op 4 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 november 2023.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 december 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat G. KLAPWIJK en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die beweert van Cubaanse nationaliteit te zijn, reist vanuit Cuba op 11 oktober 2023 naar Dubai, met tussenstop in Brussel. Op 12 oktober 2023 dient zij in de transitzone van de luchthaven van Zaventem een verzoek om internationale bescherming in. Diezelfde dag wordt beslist tot afgifte van een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats, het Caricole-transitcentrum te Steenokkerzeel.

1.2. Op 21 november 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster op 23 november 2023 ter kennis wordt gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“(...)

A. Feitenrelaas

U, M. R. N., verklaart de Cubaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van Dalia Venegas in Sancti Spiritus. Samen met uw voormalige partner O. P. D. heeft u een zoon genaamd S.

Op 21 juli 2021 besloot u op de straat tegenover uw huis luidkeels uw ongenoegen te uiten over de regering en de dictatuur. U heeft ongeveer een halfuur staan schreeuwen, totdat de lokale vertegenwoordiger van de CDR (Committees for the Defense of the Revolution) de politie gebeld heeft. Twee politieagenten uit de buurt zijn daarop naar uw huis gekomen om u te waarschuwen dat u niet opnieuw mocht betogen of dat u de gevangenis zou invliegen. U kreeg toen ook een boete opgelegd van 500 pesos, die u betaald heeft.

Niet veel later, op 5 september 2021, besloot u opnieuw luidkeels uw ongenoegen over het regime te uiten. Dit keer besloot u dat vanuit uw huis te doen door kabaal te maken met een pan en allerlei zaken tegen het regime te schreeuwen. Na een tijdje kwamen diezelfde twee politieagenten naar uw huis en ze stelden een waarschuwingsbrief op. Hier stond in dat u zich bereid moest verklaren om niet meer te gaan betogen of dat u gevangen genomen zou worden. U heeft deze brief niet ondertekend, maar ze namen die mee en voegden die toe aan uw dossier.

Op 11 oktober 2023 nam u, samen met uw huidige partner Y. >. P. (O.V. x.xxx.xxx), het vliegtuig vanuit Varadera met bestemming Dubai en met tussenstop in Brussel. Een tante van Y. had dit ticket voor u geregeld. Omdat het uw bedoeling was om naar België te komen, richtte u zich op 12 oktober 2023 tijdens een overstap op de luchthaven van Zaventem tot de grenspolitie en verzocht u om internationale bescherming. U werd hierop overgebracht naar het gesloten centrum Caricole in Steenokkerzeel.

In uw dossier zit een kopie van uw authentiek Cubaanse paspoort. Voorts legt u een document neer dat uitgereikt werd op 21 juli 2021, waaruit blijkt dat u een boete opgelegd gekregen zou hebben.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

U werd op 16 november 2023 opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud in het kader van een versnelde procedure. Het feit dat u niet voldeed aan de voorwaarden voor toegang tot het grondgebied en aldus het grondgebied van het Rijk onrechtmatig trachtte binnen te komen (DVZ, beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats d.d. 12 oktober 2023) rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek tijdens deze fase van de procedure.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend.

Vooreerst kunnen er ernstige vraagtekens geplaatst worden bij uw verklaringen over uw politieke activiteiten in Cuba en de problemen die u hierna gekend zou hebben. U nam deel aan twee betogingen op 21 juli 2021 en op 5 september 2023.

- U heeft deze twee ‘betogingen’ en de problemen met de politie helemaal niet aangehaald tijdens uw eerdere interview op DVZ. Daar gaf u namelijk enkel in het algemeen aan dat u Cuba verliet omdat er geen vrije meningsuiting, mensenrechten of persvrijheid is (DVZ, punt 5). U haalde verder aan geen***

andere problemen te hebben gehad met uw autoriteiten, medeburgers of van algemene aard (DVZ, punt 7).

- U spreekt tijdens uw persoonlijk onderhoud over twee betogingen, maar uit uw verklaringen blijkt dit wel **zeer kleinschalig** geweest te zijn. U heeft tweemaal, volledig in uw eentje, kabaal gemaakt en slogans tegen de dictatuur en de regering geroepen in uw huis en op de straat tegenover uw huis. U werd hierbij niet gevolgd door andere personen en heeft nooit deelgenomen aan een algemene betoging in Cuba (CGVS, p. 7-8).

- U legt geen enkel overtuigend bewijs neer van deze betogingen of de door u beweerde problemen die u nadien gekend zou hebben. Uit de foto van wat vermoedelijk een boete is en die u enkele dagen na het persoonlijk onderhoud neerlegde zonder enige bijkomende duiding, kan immers niet afgeleid worden om welke redenen u een boete opgelegd gekregen zou hebben. Bovendien betreft het zoals aangestipt louter een foto van een document. De bewijswaarde ervan is aldus bijzonder relatief.

Hoe dan ook dient er opgemerkt te worden dat uw verklaringen omtrent de gebeurtenissen in Cuba onvoldoende zwaarwichtig zijn om gelijkgesteld te kunnen worden met een vervolging in de zin van de Vluchtelingconventie of met ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

- U geeft aan dat de politie tweemaal naar uw huis is gekomen om u te waarschuwen dat u in de toekomst niet meer mocht betogen en dat u eenmaal een boete van 500 pesos werd opgelegd (CGVS, p. 7, 11). U bent echter **nooit gearresteerd of veroordeeld** geweest (DVZ, punt 1-2) en geeft expliciet aan dat u, buiten deze twee vermelde incidenten, **niets anders is gebeurd en u nooit andere problemen heeft gekend met de autoriteiten** (CGVS, p. 10). Dat de politie in uw buurt werd gebeld is overigens niet zo moeilijk te begrijpen als u telkens een halfuur lang, op uw eentje, lawaai stond te maken op straat en in uw huis. De problemen beperkten zich in uw geval dus enkel tot louter mondelinge waarschuwingen en een eenmalige schriftelijke waarschuwing waar u geen bewijs van kan voorleggen.

- U heeft, na deze twee 'betogingen' in 2021, **nog tot oktober 2023 in Cuba gewoond zonder verdere problemen** (CGVS, p. 6, 10).

- Gevraagd of er een **precieze aanleiding** was voor uw vertrek, geeft u het vage antwoord dat u omwille van angst bent vertrokken (CGVS, p. 10). Gevraagd naar wat u dan vreest bij terugkeer, stelt u, naast eventuele problemen omwille van het feit dat u het land verlaten heeft (zie infra), enkel dat u opgesloten zal worden omwille van de betogingen (CGVS, p. 10), die, zoals blijkt uit uw verklaringen, meer dan twee jaar voor uw vertrek plaatsgevonden zouden hebben.

Gelet op deze vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt dat er omwille van uw vermeende activiteiten tegen het Cubaanse regime een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat.

Wat betreft uw verklaring dat u gevangen genomen zal worden bij terugkeer naar Cuba omdat u uw land heeft verlaten, wenst het CGVS het volgende op te merken:

- Uit informatie beschikbaar op het CGVS en toegevoegd aan uw administratieve dossier blijkt dat er **in de Cubaanse wetgeving geen enkele restrictie bestaat op hoelang Cubanen in het buitenland verblijven alvorens zij niet meer zouden kunnen terugkeren naar Cuba**. Hierbij dient er volledigheidshalve op gewezen te worden dat de in de Cubaanse migratiewet opgenomen 'repatriëringsprocedure' Cubanen toelaat zelfs na 2 jaar afwezigheid terug te keren naar Cuba. Ook afgewezen verzoekers kunnen van deze procedure gebruik maken. Cubanen die meer dan twee jaar in het buitenland verbleven hebben, worden niet langer beschouwd als ideologisch verdacht. Informatie stelt dat terroristen, Cubanen met oppositie-activiteiten en Cubanen die ernstige misdrijven hebben gepleegd of tegen wie een rechtszaak loopt van deze procedure worden uitgesloten. Ook wie destijds Cuba illegaal verlaten heeft, kan bij een terugkeer geconfronteerd worden met moeilijkheden. **U heeft, mede gelet op voorgaande vaststellingen aangaande uw vluchtrelaas en uw legaal vertrek uit Cuba, dergelijk profiel niet**. U haalt daarnaast specifiek aan dat u geen misdadiger bent en u geen schulden had en daardoor ook legaal Cuba kon verlaten (CGVS, p. 11).

Gelet op wat voorafgaat, kan u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

De informatie waarop deze beslissing zich baseert werd als bijlage aan het administratieve dossier gevoegd.

De door u neergelegde documenten kunnen deze vaststellingen niet wijzigen. Uw Cubaanse paspoort staat enkel uw identiteit en nationaliteit, hetgeen hier niet wordt betwist.

Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)”*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In haar verzoekschrift betwist verzoekster vooreerst dat de verwerende partij zich ten onrechte beroept op artikel 57/6/1, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Zij betoogt dat de verwerende partij in de bestreden beslissing de toepassing van artikel 57/6/1, § 1, van de Vreemdelingenwet motiveert door te stellen dat zij niet voldeed aan de voorwaarden voor toegang tot het grondgebied en aldus het grondgebied van België op onrechtmatige wijze trachtte binnen te komen. Dergelijke motivatie wordt, aldus verzoekster, evenwel niet vermeld onder de gevallen, zoals op limitatieve wijze voorzien in artikel 57/6/1, § 1, van de Vreemdelingenwet. Verzoekster werpt verder op dat zij ook helemaal niet getracht heeft het grondgebied op illegale wijze te betreden, doch dat zij onmiddellijk bij haar aankomst in de transitzone bij de grenspolitie een verzoek om internationale bescherming indiende. Verzoekster besluit dat er geen argument wordt aangebracht waarom *in casu* het verzoek om internationale bescherming diende te worden behandeld volgens de versnelde procedure en waardoor de bestreden beslissing nietig dient te worden verklaard.

Verder, wat de gegrondheid van het beroep betreft, werpt verzoekster de schending op van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de Vreemdelingenwet.

2.2. Stukken

Verzoekster voert ter staving haar betoog geen bijkomende stukken bij het voorliggende verzoekschrift.

2.3. Beoordeling

De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 2 en artikel 57/6/1, § 1, van de Vreemdelingenwet.

Artikel 57/6/1, § 1, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

- a) de verzoeker bij de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming en de toelichting van de feiten alleen aangelegenheden aan de orde heeft gesteld die niet ter zake doen om uit te maken of hij in aanmerking komt voor internationale bescherming; of*
- b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3; of*
- c) de verzoeker de autoriteiten heeft misleid door omtrent zijn identiteit en/of nationaliteit valse informatie of documenten te verstrekken of door relevante informatie of documenten die een negatieve invloed op de beslissingen hadden kunnen hebben, achter te houden; of*
- d) de verzoeker waarschijnlijk, te kwader trouw, een identiteits- of reisdocument dat ertoe kon bijdragen dat zijn identiteit of nationaliteit werd vastgesteld, heeft vernietigd of zich daarvan heeft ontdaan; of*
- e) de verzoeker kennelijk incoherente en tegenstrijdige, kennelijk valse of duidelijk onwaarschijnlijke verklaringen heeft afgelegd die tegenstrijdig zijn met voldoende geverifieerde informatie over het land van herkomst, waardoor zijn bewering alle overtuigingskracht wordt ontnomen met betrekking tot de vraag om internationale bescherming; of*
- f) de verzoeker een volgend verzoek om internationale bescherming heeft ingediend dat ontvankelijk werd verklaard overeenkomstig artikel 57/6/2, § 1, eerste lid; of*

- g) de verzoeker enkel een verzoek doet om de uitvoering van een eerdere of van een op handen zijnde beslissing die tot zijn terugdrijving of verwijdering zou leiden uit te stellen of te verijdelen; of
- h) de verzoeker het grondgebied onrechtmatig is binnengekomen of zijn verblijf op onrechtmatige wijze heeft verlengd en zich, gezien de omstandigheden van zijn binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo snel mogelijk bij de autoriteiten heeft aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming heeft gedaan; of
- i) de verzoeker weigert te voldoen aan de verplichting om zijn vingerafdrukken te laten nemen zoals bedoeld in artikel 51/3; of
- j) er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de verzoeker een gevaar vormt voor de nationale veiligheid of de openbare orde, of de verzoeker onder dwang werd verwijderd om ernstige redenen van nationale veiligheid of openbare orde.

In het eerste lid, f), bedoelde geval neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming binnen een termijn van 15 werkdagen, nadat hij een beslissing tot ontvankelijkheid van het verzoek heeft genomen.

In alle andere, in het eerste lid bedoelde gevallen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming binnen een termijn van 15 werkdagen, na ontvangst van het verzoek dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden.

Voor de toepassing van deze bepaling worden als werkdagen beschouwd, alle dagen, behalve zaterdag, zon- of feestdagen.”

De motivering voor wat betreft de *in casu* gebruikte concrete juridische grond om een versnelde procedure toe te passen is in deze onvolledig nu in de bestreden beslissing niet wordt geëxpliciteerd op grond van welk subonderdeel van artikel 57/6/1, § 1, van de Vreemdelingenwet het verzoek om internationale bescherming van verzoekster via een versnelde procedure wordt behandeld.

Als feitelijke motivering voor de toepassing van de *in casu* versnelde procedure valt in de bestreden beslissing wel het volgende te lezen:

“U werd op 16 november 2023 opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud in het kader van een versnelde procedure. Het feit dat u niet voldeed aan de voorwaarden voor toegang tot het grondgebied en aldus het grondgebied van België onrechtmatig trachtte binnen te komen (DVZ, beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats d.d. 12 oktober 2023) rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek tijdens deze fase van de procedure.” (eigen onderlijning)

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, h), van de Vreemdelingenwet stelt dat de commissaris-generaal een verzoek volgens een versnelde procedure kan behandelen indien de verzoeker het grondgebied onrechtmatig is binnengekomen of zijn verblijf op onrechtmatige wijze heeft verlengd en zich, gezien de omstandigheden van zijn binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo snel mogelijk bij de autoriteiten heeft aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. (eigen onderlijning)

In zoverre uit de bewoordingen van de hoger weergegeven motivering van de bestreden beslissing kan worden afgeleid dat de commissaris-generaal zich op artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, h), van de Vreemdelingenwet beroept ter rechtvaardiging van de toepassing van de versnelde procedure, ziet de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) niet in hoe dit artikel *in casu* van toepassing zou kunnen zijn.

Uit de parlementaire voorbereidingen inzake artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet blijkt dat de sanctie van de toepassing van een versnelde procedure gestoeld is op een weigering tot medewerking in hoofde van de verzoeker om internationale bescherming (*Parl. St.* Kamer 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 70). Verder blijkt uit de parlementaire voorbereidingen dat bepaalde situaties die worden vernoemd in de eerste paragraaf van het gewijzigde artikel 57/6/1 verband houden met het gedrag of de houding van de verzoeker (artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, c), d), g), h), en i) – poging tot misleiding met betrekking tot essentiële elementen van het verzoek, het achterhouden van essentiële elementen voor het onderzoek van het verzoek, het met opzet het onderzoek van het verzoek of het verloop van de procedure verhinderen, gebrek aan vrijwillige medewerking en ter kwader trouw zijn, het laattijdig indienen van het verzoek zonder gegronde reden, het indienen van het verzoek met als enig doel om een terugdrijving of verwijdering te verijdelen). Indien de omstandigheden van het desbetreffende geval erop wijzen dat dit gedrag of deze houding een gebrek aan medewerking inhoudt in hoofde van de verzoeker en indien de verzoeker bovendien niet overtuigend is geweest met betrekking tot het gegrond karakter

van zijn verzoek, kan dit gedrag of deze houding de commissaris-generaal er eveneens toe aanzetten om het verzoek als kennelijk ongegrond te beschouwen (*Parl. St. Kamer 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 114-115*).

Aangezien verzoekster, die op weg was naar Dubai, tijdens een tussenstop in Brussel reeds in de transitzone van de luchthaven van Zaventem een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, kan niet worden ingezien waarom er in haar hoofde sprake zou zijn van een weigering tot medewerking en een volgens artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, h), van de Vreemdelingenwet vereist laattijdig indienen van een beschermingsverzoek zonder gegronde reden. Aldus blijkt niet voldaan te zijn aan één van de cumulatieve voorwaarden voor de toepassing van artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, h), van de Vreemdelingenwet.

Voor de behandeling van ingediende beschermingsverzoeken aan de grens dient overigens te worden gekeken naar het gestelde in artikel 57/6/4 van de Vreemdelingenwet, waarnaar in de bestreden evenwel nergens wordt verwezen, en dat luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om ten aanzien van de vreemdeling die tracht het Rijk binnen te komen zonder aan de in artikelen 2 en 3 gestelde voorwaarden, te voldoen en die aan de grens een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, aldaar het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren op basis van artikel 57/6, § 3 of aldaar een beslissing te nemen over de grond van het verzoek in één van de situaties voorzien in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, a), b), c), d), e), f), g), i) of j).

Indien het eerste lid niet kan worden toegepast, beslist de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat een verder onderzoek noodzakelijk is, waarna de verzoeker door de minister of zijn gemachtigde toegelaten wordt het Rijk binnen te komen overeenkomstig artikel 74/5, § 4, 4°.

Indien niet binnen de vier weken, na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden, door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing is genomen, wordt de verzoeker eveneens door de minister of zijn gemachtigde toegelaten het Rijk binnen te komen overeenkomstig artikel 74/5, § 4, 5°.” (eigen onderlijning)

Opnieuw wordt verwezen naar de parlementaire voorbereidingen, ditmaal inzake artikel 57/6/4 van de Vreemdelingenwet, waaruit blijkt dat:

“Deze bepaling beoogt de omzetting van de artikelen 43.1 en 43.2 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan ten aanzien van een verzoeker die het grondgebied tracht binnen te komen en aan de grens wordt tegengehouden of die zich in de transitzone bevindt en die een verzoek indient, aldaar een beslissing nemen over het verzoek om internationale bescherming voor zover het een beslissing tot niet-ontvankelijkheid betreft zoals voorzien in artikel 57/6, § 3 of een beslissing ten gronde genomen in één van de situaties opgesomd in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, a), b), c), d), e), f), g), i) of j).

Rekening houdende met een opmerking in het advies van de Raad van State (voetnoot 13), werd de situatie van onregelmatige binnenkomst op het grondgebied vermeld in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, h) geschrapt voor wat betreft de grensdossiers omdat dit punt, niettegenstaande opgenomen in richtlijn 2013/32/EU, logischerwijze niet van toepassing kan zijn aangezien de verzoeker het grondgebied al is binnengekomen (en dus niet tracht binnen te komen). Voor wat betreft de situatie opgenomen in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, f) wordt het advies van de Raad van State niet gevolgd omdat artikel 43 van de richtlijn 2013/32/EU een beslissing over de grond van een volgend verzoek dat eerder ontvankelijk werd verklaard, duidelijk toelaat als een beslissing aan de grens.

Indien dergelijke beslissing niet mogelijk is, zal de Commissaris-generaal een beslissing tot verder onderzoek nemen en dient de verzoeker te worden toegelaten tot het grondgebied. Het verzoek wordt vervolgens door de Commissaris-generaal verder behandeld overeenkomstig de andere bepalingen van de Vreemdelingenwet.

De invoering van een beslissing tot verder onderzoek heeft als doel om binnen korte termijn duidelijkheid en rechtszekerheid te verschaffen zowel aan de betrokkene zelf als aan de minister of zijn gemachtigde, die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied.

Dergelijke beslissing geeft immers recht op toegang tot het grondgebied, maar heeft geen andere invloed op de verdere afhandeling van het verzoek om internationale bescherming.

De Commissaris-generaal dient in alle gevallen een beslissing aan de grens te nemen binnen een termijn van 4 weken. Wanneer dit niet het geval is, dient betrokkene door de minister of zijn gemachtigde toegelaten te worden tot het grondgebied. In het geval dat, na deze toelating, de betrokkene niet het

voorwerp vormt van een beslissing tot vasthouding genomen op basis van artikel 74/6, komt de verplichting voor de staat waar de reis begonnen is om de verzoeker terug te nemen te vervallen en de kosten voor vervoer ingeval van teruggrijping kunnen niet meer verhaald worden op de luchtvaartmaatschappij (zie artikel 5.1 ev. van Bijlage 9 van het Verdrag van Chicago). Het gaat hier immers niet meer om niet-toelaatbaar verklaarde verzoekers die worden vastgehouden omdat zij niet voldoen aan de binnenkomstvoorwaarden.” (Parl.St. Kamer 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 123-124) (eigen onderlijning)

Gelet op hetgeen voorafgaat is de Raad van oordeel dat het eerste lid van artikel 57/6/4 van de Vreemdelingenwet in onderhavig geval niet kon worden toegepast. Verzoekster, die volgens de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats van 12 oktober 2023 het Rijk trachtte binnen te komen zonder aan de in artikelen 2 en 3 van de Vreemdelingenwet gestelde voorwaarden te voldoen, heeft in de transitzone van de luchthaven van Zaventem onmiddellijk een verzoek om internationale bescherming ingediend, hetgeen het uiteindelijke doel van de reis was, zoals blijkt uit verzoeksters verklaringen, uit het verzoekschrift en zoals bevestigd ter terechtzitting. Het eerste lid van artikel 57/6/4 van de Vreemdelingenwet voorziet niet in de mogelijkheid om een beslissing te nemen over de grond van de zaak in een situatie, voorzien in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, h), van de Vreemdelingenwet voor wat betreft de grensdossiers. Overeenkomstig het tweede lid van artikel 57/6/4 van de Vreemdelingenwet was aldus een verder onderzoek noodzakelijk en diende verzoekster toegelaten te worden het Rijk binnen te komen overeenkomstig artikel 74/5, § 4, 4°, van de Vreemdelingenwet.

Ter terechtzitting werpt de advocaat van verzoekster terecht op dat de toepassing van de versnelde procedure gevolgen heeft voor het verloop van het onderzoek. De verwerende partij, gevraagd naar haar standpunt in verband met de toepasbaarheid van de versnelde procedure, is van mening dat verzoekster de grensautoriteiten heeft misleid en dat bijgevolg een versnelde procedure aangewezen was. De Raad treedt deze zienswijze evenwel niet bij en verwijst naar wat *supra* is uiteengezet.

Uit het geheel van wat voorafgaat, blijkt dat er te dezen geen rechtsgrond voorhanden was voor het nemen van een beslissing volgens een versnelde procedure. De bestreden beslissing is behept met een substantiële onregelmatigheid die noopt tot de nietigverklaring ervan, overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 21 november 2023, wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien december tweeduizend drieëntwintig door:

V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS